NOVINY MĚSTA KAMENICKÝ ŠENOV

ŠENOVSKÉ LISTY

Cena **10 Kč**

Číslo 4 ■ KVĚTEN **2020**

„Není nic půvabnějšího než maminka s dítětem v náručí, a nic ctihodnějšího než matka v kruhu dětí."
Johann Wolfgang von Goethe

„Nejlepší výchovná metoda je obstarat dítěti dobrou matku."
Christian Morgenstern

„Za vše, co jsem nebo čím se domnívám, že jsem, vděčím své matce."
Abraham Lincoln

„Velká pýcha tohoto světa je dílem matek."
Maxim Gorkij

„Čím víc se nořím do rodičovství, tím víc si uvědomuji, že své matce dlužím omluvu."
Ray Romano

„Žádné dítě není tak roztomilé, aby matka nebyla šťastná, když konečně usne."
Ralph Waldo Emerson

Letošní DEN MATEK
OSLAVÍME v neděli 10. KVĚTNA

Den matek patří spíše k anglosaským svátkům, v Česku zatím nemá moc dlouhou tradici. U nás se 8. března slavil Mezinárodní den žen. Za totality to byl ale spíše důvod se v zaměstnání „pořádně napít“ a tímto způsobem tento svátek oslavit. Tento svátek má ale trochu jinou historii. Historické kořeny hledejme ve Spojených státech počátku 20. století. Vznik tohoto svátku souvisel s volebním právem žen a s celkově důstojnějšími pracovními podmínkami. Velké shromáždění za volební právo žen se uskutečnilo 8. března roku 1908 v New Yorku. O dva roky později, v roce 1910, na II. mezinárodní konferenci žen v Kodani, prosadila německá socialistka Clara Zetkinová slavení tohoto svátku mezinárodně. Ovšem až v roce 1975 byl tento svátek, jenž je oslavou boje všech žen za rovnoprávnost, oficiálně uznán Organizací spojených národů. Komunistické Československo tohoto svátku využilo k propagaci svého režimu. Symbolem se stal rudý karafiát a také různé besídky s veršemi době poplatných básníků, které tento režim oslavovaly.

Svátky oslavy matek po celém světě existovaly už dávno v historii, ve starověkém Řecku se například slavil svátek plodnosti, spojený s uctíváním pohanské bohyně Rhey, matky bohů. I v ostatních kulturách starověkého světa bychom narazili na oslavy mateřství.

V 16. století se v Anglii oslavoval svátek matek pod názvem Mateřská neděle (nebo Neděle matek) a připadal na postní dobu před Velikonocemi. Mnoho chudých lidí tehdy sloužilo v bohatých domácnostech daleko od domova a nemohlo trávit čas se svými matkami. Proto sloužící dostávali na tento den volno, aby se mohli vrátit domů nebo navštívit kostel ve svém rodném městě, kde žily jejich matky a další příbuzní. Mladí lidé pak cestou trhali různé květiny, které přinesli buď do kostela, nebo své matce.

O Dni matek jako mezinárodním svátku, který se každý rok slavil na počest matek a mateřství, se začalo poprvé uvažovat v roce 1907, a to v souvislosti s ženou jménem Anna Reeves Jarvisová, která byla bojovnicí za práva matek. Její dcera Anna Marie Jarvisová pak byla zakladatelkou Dnu matek ve Spojených státech amerických – svátek byl poprvé veřejně oslavován v roce 1908. Od roku 1914 pak Den matek jako mezinárodní svátek připadá na druhou květnovou neděli. Toto pravidlo zavedl americký prezident Woodrow Wilson.

V Československu se Den matek začal slavit v roce 1923. Jeho velikou propagátorkou byla Alice Masaryková. V době komunistické totality byl pak tento svátek zatlačen do pozadí právě oslavami MDŽ. V některých zemích se pak nakonec tyto dva svátky i sloučily.

Naše matka je nejdůležitější žena v životě každého z nás. Dává nám život, vychovává nás, pečuje o nás, snaží se nás naučit vše, co sama umí, nebo co považuje za důležité. A protože každá máma si všechny dárky a květiny zaslouží, určitě ji velmi potěší třeba vlastnoručně vyrobené přáníčko od menších dětí a od těch velkých kytička a poděkování za starosti a každodenní práci, kterou pro svou rodinu vykonává.

PRVNÍ DOPIS MAMINCE
Jaroslav Seifert

Už vím, dám dopis na zrcadlo
či do košíčku na šití,
však žel, dosud mě nenapadlo,
co psát, jak dopis začíti.

Maminko moje milovaná,
a v zubech konec násadky,
přemýšlím; stránka nenapsaná
čeká a čeká na řádky.

Přeji Ti dnes v den Tvého svátku
- ve slově Tvého velké T,
no vida, už mám druhou řádku
a pokračuji ve větě:

štěstí - po t se píše ě -
a zdraví - a pak selhává
už nadobro má fantazie,
tak přízemní a kulhavá.

A trhám papír, muchlaje ho
- maminka stojí nad válem
a chystá něco voňavého -
a v odhodlání zoufalém

přibíhám k ní, tiskne mě k sobě,
očima, mlčky ptá se mě.
Pak zamoučněné ruce obě
zvedly mě rychle ze země.

COVID-19 – MÁJ-20

Vážení čtenáři a čtenářky, přátelé,

máme za sebou téměř dva měsíce složitého období nouzového stavu se spostou vládních nařízení, doporučení epidemiologů, tiskových zpráv, zpřísňování opatření, rozvolňování opatření, promořování atd. - společným jmenovatelem je Covid-19...

Ne vždy máme jasno jak včas a řádně reagovat, ne vždy se nám chce všechna opatření akceptovat. V médiích, na sociálních sítích, v diskuzních fórech slyšíme či čteme velké množství informací o současném společném nepříteli. Každý se setkal s názorem na nutnost velice přísného dodržování všech nařízení a doporučení, každý se zároveň setkal s názorem na jejich zbytečnost. Myslím si, že ideální je „zlatá střední cesta“. Nic se nemá přehánět. Samozřejmě je potřeba chovat se odpovědně, ale s rozumem. Určitě ničemu nepomůže hysterie ze strachu a následné vyhrožování těm, kteří „porušili“...

V březnu a dubnu jsme toho moc nemohli. Některé rodinné příslušníky či přátele už známe spíše jen po hlase, sledujeme je přes monitor počítače nebo displej mobilu. Dětem (nebo spíše rodičům?) se stýská po škole. Babičkám a dědečkům se stýská po vnoučatech...

V květnovém čísle vás redakce Šenovských listů nezve na žádné připravované akce, prostě zatím nic připravovat a uskutečnit nemůžeme. Věřme, že v červnu a o prázdninách bude situace lepší.

Ještě mi dovolte velmi poděkovat všem, kteří jakkoliv pomáhají zvládat současný stav, zajišťují péči o potřebné občany, zajišťují lékařskou péči, rozvážejí informační letáky a dezinfekci, nezištně a neúnavně šijí roušky... Přeji vám všem rozkvetlý, voňavý a na vláhu bohatý máj-20.

Petr David,
místostarosta města

SHROMAŽDIŠTĚ ODPADU 2020

Marius Pedersen

UMÍSTĚNÍ: areál vedle budovy Městského úřadu, Osvobození 470, Kamenický Šenov

Provozní doba:

		Leden	Únor	Březen	Duben	Květen	Červen
Po		6 13 20 27	3 10 17 24	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Út		7 14 21 28	4 11 18 25	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
St	12:00-17:00	1 8 15 22 29	5 12 19 26	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
Čt		2 9 16 23 30	6 13 20 27	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
Pá		3 10 17 24 31	7 14 21 28	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
So	8:00-12:00	4 11 18 25	1 8 15 22 29	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Ne		5 12 19 26	2 9 16 23	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 # 17 24 31	7 14 21 28

		Červenec	Srpen	Září	Říjen	Listopad	Prosinec
Po		6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
Út		7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
St	12:00-17:00	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
Čt		2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Pá		3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
So	8:00-12:00	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Ne		5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27

x lichý týden - středa 12:00 - 17:00, sudý týden - sobota 8:00 - 12:00

Druhy odpadů:

Nebezpečný odpad	Objemný odpad	Ostatní	Bioodpad	Kovy
zbytky starých barev, motorové oleje a olejové filtry, zaolejované předměty, baterie, roztoky, domácí chemikálie	nábytek zbytky dřeva zbytky keramiky zbytky plastů a pryže textilie	vysloužilé elektrospotřebiče (lednice, mrazáky, TV, PC, varné konvice, monitory, tiskárny, tonery, cartridge, fotoaparáty, kamery, telefony, žehličky, sušičky, pračky, osvětlovací zařízení aj.)	biologicky rozložitelný odpad (tráva, větve, listí, odpad z kuchyni), jedlé oleje a tuky	železný šrot, hliníkové předměty, barevné kovy, plechovky

!! NELZE ODEVZDÁVAT !!
stavební odpad,
odpady obsahující azbest (eternit), lepenku,
pneumatiky,
maso, kosti, obaly od potravin, uhynulá zvířata

VEŠKERÉ MĚSTSKÉ KULTURNÍ AKCE JSOU ZRUŠENY AŽ DO KONCE ČERVNA.

GRATULACE K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně životní pohody do dalších let.

Město Kamenický Šenov

Vážení občané Kamenického Šenova, kteří se v těchto dnech dožíváte významného životného jubilea, omlouváme se, ale vzhledem k současné situaci nebudeme schopni zajišťovat osobní gratulaci. Po odvolání všech opatření budou osobní gratulace prováděny postupně. Děkujeme za pochopení

Romana Kučerová
Vedoucí pečovatelské služby

Vážení spoluobčané, milí přátelé města Rheinbach

s hlubokou lítostí jsme přijali zprávu, že nás navždy opustil pan Helfried Glössner, úžasný člověk a přítel, který stál u založení partnerství mezi městy Rheinbach a Kamenický Šenov, podporoval sklářskou školu, a vznik dobročinných burz. Jeho životním mottem bylo: „Nejsou problémy, jen řešení.“ Tímto vyjadřujeme upřímnou soustrast rodině a příbuzným.

Bc. František Kučera

Svozový kalendář pro tříděné odpady, středa v sudé týdny roku 2020

Marius Pedersen

	po	út	st	čt	pá	so	ne	týd
leden			1	2	3	4	5	1
	6	7	8	9	10	11	12	2
	13	14	15	16	17	18	19	3
	20	21	22	23	24	25	26	4
	27	28	29	30	31			5
únor						1	2	5
	3	4	5	6	7	8	9	6
	10	11	12	13	14	15	16	7
	17	18	19	20	21	22	23	8
	24	25	26	27	28	29		9
březen							1	9
	2	3	4	5	6	7	8	10
	9	10	11	12	13	14	15	11
	16	17	18	19	20	21	22	12
	23	24	25	26	27	28	29	13
	30	31						14
duben			1	2	3	4	5	14
	6	7	8	9	10	11	12	15
	13	14	15	16	17	18	19	16
	20	21	22	23	24	25	26	17
	27	28	29	30				18
květen					1	2	3	18
	4	5	6	7	8	9	10	19
	11	12	13	14	15	16	17	20
	18	19	20	21	22	23	24	21
	25	26	27	28	29	30	31	22
červen	1	2	3	4	5	6	7	23
	8	9	10	11	12	12	14	24
	15	16	17	18	19	20	21	25
	22	23	24	25	26	27	28	26
	29	30						27

	po	út	st	čt	pá	so	ne	týd
červenec			1	2	3	4	5	27
	6	7	8	9	10	11	12	28
	13	14	15	16	17	18	19	29
	20	21	22	23	24	25	26	30
	27	28	29	30	31			31
srpen						1	2	31
	3	4	5	6	7	8	9	32
	10	11	12	13	14	15	16	33
	17	18	19	20	21	22	23	34
	24	25	26	27	28	29	30	35
	31							36
září		1	2	3	4	5	6	36
	7	8	9	10	11	12	13	37
	14	15	16	17	18	19	20	38
	21	22	23	24	25	26	27	39
	28	29	30					40
říjen				1	2	3	4	40
	5	6	7	8	9	10	11	41
	12	13	14	15	16	17	18	42
	19	20	21	22	23	24	25	43
	26	27	28	29	30	21		44
listopad							1	44
	2	3	4	5	6	7	8	45
	9	10	11	12	13	14	15	46
	16	17	18	19	20	21	22	47
	23	24	25	26	27	28	29	48
	30							49
prosinec		1	2	3	4	5	6	49
	7	8	9	10	11	12	13	50
	14	15	16	17	18	19	20	51
	21	22	23	24	25	26	27	52
	28	29	30	31				53

X Pytlový svoz 1x za 14 dní sudý týden od 14ti hodin.

Svoz separovaného odpadu probíhá 1x týdně – svoz plastů PO, svoz papíru PÁ, sklo 1x měsíčně (ve druhé polovině).

X státní svátky

Výdej roušek pro občany KAMENICKÉHO ŠENOVA

Vzhledem k dobré spolupráci se všemi dobrovolnicemi, které se zapojily do nezištného šití roušek, je otevřeno výdejní místo na městském úřadě, kde jsou rozdávány bavlněné roušky potřebným občanům města (2 ks na osobu). Výdej je prováděn u bočního vchodu z ulice Nová.

VÝDEJNÍ HODINY:

pondělí 9:00 – 11:00, 15:00 – 16:00
úterý 9:00 – 11:00
středa 9:00 – 11:00, 15:00 – 16:00
čtvrtek 9:00 – 11:00
pátek 9:00 – 11:00

V případě, že jste v ohrožené skupině, tzv. senioři, chronicky nemocní, občané s problémy s imunitou, a nemáte možnost si vyzvednout roušky osobně, zajistíme pro Vás osobní dodání. Kontaktujte paní Kláru Machovou, tel.: 728 947 319, email: machova@kamenicky-senov.cz

Město Kamenický Šenov
mobilní aplikace „V OBRAZE“

Chcete být informováni o aktualitách z našeho webu? Chcete mít k dispozici důležité informace z Kamenického Šenova ve vašem chytrém telefonu? Právě pro Vás je určena nová mobilní aplikace – V OBRAZE.

Aplikace vám přináší přehled aktualit z webu naší obce, upozorní vás na nově vložené zprávy, dozvíte se včas o pořádaných akcích, můžete si prohlédnout fotografie.

Potřebujete:
- mít chytrý telefon s operačním systémem Android či iOS
- přístup na internet
- místo v úložišti telefonu cca 13 MB

více zde:
https://www.kamenicky-senov.cz/mobilni-aplikace/

https://youtu.be/-S9MIRcxJCU

Get it on Google play
Download on the App Store

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ A ÚČASTNÍCI AKCE
Za kvetoucí měsíčnicí

s lítostí Vám musíme oznámit, že z důvodu opatření přijatých v návaznosti na pandemii virové choroby Covid - 19 způsobenou koronavirem SARS-CoV-2, musíme letošní ročník akce zrušit. Všechny trasy připravené pro letošní rok budete moci absolvovat v příštím roce. Zůstaňte “měsíčnici“ věrni a my se na Vás budeme těšit v co největším počtu 15. 5. 2021. Držte se v této složité době, ať ji všichni ve zdraví přečkáme, a pokud se ve dvojicích i samostatně vypravíte do rezervace, přispějte nám na Facebook nějakou fotkou nebo na Instagram pod hashtagy #mesicnice #mesicnicevytrvala #zakvetoucimesicnici

Petr Kožíšek
vedoucí akce

PODĚKOVÁNÍ PANÍ HANĚ SVOBODOVÉ

Vážení čtenáři, před několika týdny zemřela po dlouhé těžké nemoci paní Hana Svobodová, bývalá ředitelka Základní školy v Kamenickém Šenově. Pojďme si, alespoň ve stručnosti, společně připomenout téměř čtyřicetiletou profesní dráhu paní Hany.

V roce 1973 ukončila státní závěrečnou zkouškou studium na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem, poté krátce vyučovala na Mostecku, ale již v březnu r. 1976 se stává členkou pedagogického sboru naší školy. Zde pak působí následujících 36 let, až do června roku 2012. V letech 1998 – 2006 paní Svobodová zároveň působila v zastupitelstvu města.

Během svého profesního života pracovala zpočátku jako učitelka všeobecně vzdělávacích předmětů na 1. a 2. stupni základní školy. Její bývalí žáci si ji budou pamatovat zejména jako učitelku českého jazyka a literatury. Od mládí se věnovala rovněž hudbě a svoji lásku k ní se snažila vštípit i svým žákům. V tomto úsilí pokračovala i v době mimo vyučování, např. jako vedoucí školního pěveckého souboru. V devadesátých letech si doplnila kvalifikaci státní zkouškou z německého jazyka, ten také dlouhá léta na naší škole vyučovala.

Pracovala s mnoha třídními kolektivy, s nimiž absolvovala množství akcí nejrůznějšího typu. Např. společné školní výlety nebo exkurze vždy patřily a patří doposud mezi aktivity, které se těší mezi žáky velké oblibě a vzpomínají na ně i po letech.

Ve školním roce 1994/1995 se pracovní náplň paní Hany výrazně změnila, neboť byla jmenována zástupkyní ředitelky školy. Na tomto postu se musela kromě dosavadního vzdělávání žáků věnovat i kontrolní činnosti. Jelikož své kolegy dobře znala, vnímala intenzivně jejich potřeby a požadavky. Pamětníci mezi námi si jistě vybaví, že škola v té době fungovala ve dvou budovách od sebe dosti vzdálených, což s sebou přinášelo řadu organizačních problémů a zároveň to bylo náročné na koordinaci.

Všechny výše uvedené zkušenosti jí ale určitě výrazně usnadnily práci o čtyři roky později a v letech následujících, když se sama stala ředitelkou školy. Po celou dobu se snažila stmelovat vyučující obou stupňů, podporovala je nejen v jejich vzdělávacích aktivitách, ale i v aktivitách mimoškolních. Těšilo ji, když učitelé se svými žáky dokázali zorganizovat akce pro širokou veřejnost, ať už se jednalo o hojně navštěvované školní jarmarky nebo populární druhostupňové akademie s volbou MISS. Vždy podporovala dobré úmysly „svých" zaměstnanců, jejich kreativitu a zápal pro společnou věc, kterou bylo zejména vytváření dobrého školního klimatu. Chápala, že s kreativitou je spojena i inovativnost, s kterou přicházely nové nápady z řad zaměstnanců. Paní Hana dokázala svým zaměstnancům naslouchat a v případě potřeby se jich dokázala i zastat. Důsledně také mj. dbala na dobré jméno školy na všech úrovních a za všech okolností.

I po ukončení profesní dráhy jí nebyl chod školy lhostejný, vždy byla velice potěšena, když se jako zvaný host mohla zúčastnit školních i mimoškolních aktivit. Pravidelně jsme se vídali na městských slavnostech, pravidelně navštěvovala muzejní akce a výstavy, svojí přítomností vždy podporovala i aktivity šenovských spolků. Sama jako aktivní seniorka vedla Spolek přátel Rheinbachu, pracovala také jako městská kronikářka.

Nelze opomenout, že kromě mnoha set žáků dokázala s manželem vychovat své tři vlastní děti. Když si i ony založily vlastní rodiny, stala se z ní mávnutím proutku milující babička, která pro svá vnoučata doslova dýchala, ale to už je ryze soukromý příběh.

Co říci závěrem? Chtěli bychom poděkovat člověku, jenž se celý život podílel na vzdělávání budoucích generací, a přispěl tak nemalým dílem mimo jiné i k formování občanů našeho města. Paní Hana zůstává trvalou součástí našeho školního týmu, i když už pouze v našich vzpomínkách.

Mgr. Ivana Novotná
Petr David

VZPOMÍNKA NA **Helfrieda Glössnera**

„Smrt není ani dobro, ani zlo, neboť dobrem nebo zlem může být jen to, co je něčím... Smrt je odpoutáním od všech bolestí a jejich konec; smrt nás ukládá do onoho klidu, v němž jsme spočívali před svým narozením." Seneca

Do nekonečného klidu a ticha se po dlouhé a těžké nemoci odebral v neděli 5. dubna ve věku 76 let i zakladatel partnerství sklářských škol a měst Kamenického Šenova a Rheinbachu u Bonnu, čestný občan našeho města, Helfried Glössner.

S Helfriedem jsem se seznámila na počátku devadesátých let při návštěvě našeho muzea. Časem jsem se dozvěděla, že jeho otec Friedrich vyučoval od roku 1935 zde na sklářské škole rytinu; po válce se s rodinou usadil nejprve v rakouském Kramsachu, poté v Rheinbachu u Bonnu, kde byla založena sklářská škola (1948), jejíž pedagogové pocházeli většinou z Borskošenovska. Po pádu železné opony někteří z původních místních obyvatel podnikali cesty do pohraničních oblastí, aby si připomněli místa svého dětství a mládí... Do Kamenického Šenova přijel také Helfried Glössner. Možná ho k nám přivedla dávná mlhavá vzpomínka a vzpomínky jeho rodičů, možná i přesvědčení, že to, co se odehrálo v minulosti, je na čase zapomenout... Jeho otevřené a přátelské povaze se dostalo stejného přijetí, a tak se zde stával častějším hostem a začal rozvíjet iniciativu, jejímž vyvrcholením se v květnu 1996 stalo uzavření smlouvy o spolupráci mezi sklářskými školami v Kamenickém Šenově a německém Rheinbachu. O několik měsíců později se zde konalo 1. Mezinárodní sympozium rytého skla, na němž Helfried opět nechyběl; sympozia od té doby navštěvoval pravidelně, dokud mu to jeho zdravotní stav dovoloval. V roce 2002 byla podepsána partnerská smlouva mezi Kamenickým Šenovem a Rheinbachem. U příležitosti 50. výročí vzniku sklářské školy v Rheinbachu byla - opět za podpory Helfrieda - připravena muzei obou měst velká výstava o historii a současnosti naší sklářské školy „Ein Stamm – zwei Äste / Jeden kmen – dvě větve", jíž se rheinbašská sklářská škola hlásila k jejímu odkazu. Následovaly další Helfriedovy aktivity, založené na vzájemné spolupráci sklářských škol a muzeí (výměnné stáže studentů, účast kamenickošenovských studentů na Sklářské ceně v Rheinbachu, oboustranné výstavy aj.) a také vznik Sdružení, dnes Spolku přátel Rheinbachu a Sdružení přátel Kamenického Šenova, jehož členové se již mnoho let pravidelně každoročně navštěvují, a jejichž setkání záhy přerostla do srdečných osobních přátelství. O toto vše bychom bez Helfrieda byli chudší... Patřil k lidem, které nikdy neopouštělo pozitivní a optimistické naladění, vždy se snažil morálně i finančně podpořit vše, co zde vznikalo. Když se vyskytly jakékoliv potíže, dodával sílu svým oblíbeným rčením „Neexistují problémy, jen řešení."

Už nějaký čas nám chybí Helfriedova přítomnost, ale jeho ideje, do nichž vložil část své duše, s námi zůstávají natrvalo. I když mne jeho odchod bolí, jsem osudu vděčná, že jsem měla to štěstí potkat jej ve svém životě. Děkuji, milý Heli, bylo mi ctí...

Helena Braunová

Popisky k fotografiím

1/ Helfried Glössner s Ladislavem Jindrou, potomkem zakladatele Hrdinovy sklárny na Práchni; K. Šenov, počátek 90. let
2/ Účast na zahájení výstavy prací studentů SUPŠS v době konání 1. sympozia rytého skla, H. Glössner, H. Braunová; K. Šenov, září 1996
3/ Návštěva Sdružení přátel Rheinbachu, S. Rätz, O. Raitr, H. Glössner; Rheinbach, 2005
4/ Výlet lodí při návštěvě Sdružení v Rheinbachu, manželé Glössnerovi, J. Harcuba; Rheinbach, 2005
5/ Vernisáž výstavy o našem městě (organizační tým – bez S. Kopeckého); Rheinbach, 2006
6/ Helfried s muzejnicemi R. Fabritius a H. Braunovou
7/ Zahájení výstavy Franze Wendlera v průběhu 5. sympozia rytého skla; K. Šenov 2008
8/ Křest publikace pohlednic K. Šenova, manželé Glössnerovi, M. a P. Čechovi; K. Šenov 2013
9/ Oslavy 90. výročí muzea; K. Šenov 2013

Veřejná prezentace **V. etapy Záchrany Starého hřbitova** v K. Šenově

Vážení čtenáři! Spolek SONOW i v tomto roce počítal s tradiční jarní Veřejnou prezentací svého letošního záměru obnovy Starého hřbitova, jak jsme ji na 25. 4. avizovali v dubnových Šenovských listech. Člověk míní, ale koronavirus mění. Ze všeobecně známých důvodů se Veřejná prezentace nemohla konat, a tak vás s letošním záměrem seznamujeme alespoň touto formou.

Již pátý rok spolupracujeme na obnově Starého hřbitova se Spolkem přátel Kamenického Šenova z Rheinbachu a Spolkem přátel Rheinbachu z Kamenického Šenova. Díky německým partnerům a přátelům můžeme využívat finanční podporu od Česko-německého fondu budoucnosti. V loňském roce jsme začali s obnovou řady tří náhrobků, které měly vychýlenou nadezdívku a narušenou statiku. Letos (snad) navážeme dalším, čtvrtým v řadě.

Jedná se o náhrobek Jakoba Kromera (12. 7. 1788 - 9. 2. 1829) zachycený na černobílé fotografii z roku 1935. Jak píše Harry Palme ve své knize o Starém hřbitově, Jakob Kromer provozoval obchod se sklem v Sonneberger Strasse (nyní Palackého), v čp. 213. Za jeho časů to byla dřevěná chaloupka, jak je v této knize zachyceno na obrázku. V roce 1931, už ve vlastnictví rafinéra Rudolfa Mehra, chalupa vyhořela a Mehr na jejím místě postavil nový zděný modernistický dům, který tam v mírně změněné podobě stojí dodnes.

Náhrobek Jakoba Kromera je klasicistní, přízední, vysoký, dole s dvojicí korintských sloupů, mezi nimiž je reliéf s dvojicí štíhlých stromů nahoře spojených korunami. Ty tvoří jakousi bránu, skrze kterou prolétá do záhrobí můra, či podle jiných interpretací včelka. Střední část náhrobku nese nápisovou desku lemovanou dvojicí kanelovaných pilastrů s ionskými hlavicemi. Nad nimi jsou akantové listy, mezi nimiž je oko Boží. Výrazná římsa nese v rozích akroteriony a je završená křížem částečně překrytým splývavou draperií. Na náhrobku je vysekána signatura AB (dosud pro nás anonymního) autora monogramisty.

Náhrobek má velmi zvětralý povrch s částečně ztracenými modelacemi, jak dokumentuje fotografie z minulého roku. Horní část má černou krustu, která opadává. Dolní je pravděpodobně z jiného druhu pískovce a forma jeho degradace je odlišná. Náhrobek bude opět restaurovat naše „dvorní restaurátorka" Mgr. Eva Míčková s přáteli. Opravena bude i zeď za ním a srovnána bude obruba hrobového pole.

Náklady na jeho restaurování činí 204.700 Kč a z toho nás 100.000 Kč podpořil Česko-německý fond budoucnosti. Letos nám epidemie komplikuje život na různé způsoby, protože dalším potenciálním zdrojem financování má být tradičně Liberecký kraj, ale jeho radní svá rozhodnutí o přidělení (nebo nepřidělení) dotací kvůli epidemii odkládají na neurčito. Tak nevíme, na čem jsme. V každém případě se na financování budeme podílet spolu s „rheinbašáky" i vlastními penězi, a naše peníze jsou od Vás, kteří nás podporujete. Vážíme si toho a věříme, že nám i v těchto nelehkých časech zachováte přízeň a podpoříte nás! (například o Dušičkách nebo na transparentním účtu 1988261001/5500) Budeme to potřebovat víc, než kdy jindy!

O Velikonocích nás navždy opustila „naše" Jana Musilová, kamarádka a dlouholetá pracovitá členka SONOWa. Shodou okolností na věčnost odešli také bývalí předsedové rheinbašského a šenovského partnerského spolku, Helfried Glössner a Hana Svobodová. Všichni svým dílem a svým způsobem přispěli k našemu smíření s minulostí a společnému pohledu do budoucnosti. Snad budeme moci letošní prací na šenovských památkách uctít jejich památku. Pevné zdraví a na shledanou!

Radim Vácha
a členové spolku SONOW

„VŠICHNI PODOBNĚ ZAHYNETE"

Komentářů týkajících se všemožných otázek v souvislosti s epidemií koronaviru je opravdu hodně. Vypadá to, že každý si jako v samoobsluze můžeme vybrat, jaký „názor" na současnou situaci si „pořídíme". Nabídka je opravdu pestrá a pokrývá snad veškerou myslitelnou perspektivu. Je to dáno nejenom dnešní „mediální dobou", ale i lidskou přirozeností samotnou – chceme zkrátka vědět, jak se věci mají.

S podobnou zvídavostí se setkáváme i u těch, kteří přišli za Ježíšem a vyprávěli mu o Galilejcích, které nechal římský místodržitel Pilát povraždit, právě když obětovali v chrámu. (Pilátovu krutost zmiňuje i dobový historik židovského původu Josephus Flavius; zmínění Galilejci zřejmě porušili nějaké římské nařízení.) Jak je možné, že jsou zavražděni právě během bohoslužby? Ježíš jim odpovídá následovně: „Myslíte, že tito Galilejci byli větší hříšníci než všichni ostatní Galilejci, když toto vytrpěli? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete. Nebo oněch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je; myslíte, že oni byli větší viníci než všichni ostatní lidé, kteří bydlí v Jeruzalémě? Ne, pravím vám, ale nebudete-li činit pokání, všichni právě tak zahynete" (Lukáš 13: 2–5). Ježíš jim tu nedává odpověď, jakou možná čekali, nějaké podrobné vysvětlení PROČ a JAK se stávají různá neštěstí, ale říká jim to podstatné, to nejdůležitější: ti mrtví nebyli horší než vy ostatní a pokud se nesmíříte s Bohem, všichni dopadnete podobně. A to je nadčasová odpověď všem, kteří mají otazníky nad utrpením a smrtí, tedy i nám v období pandemie – pokud se neusmíříte s Bohem (nebudete činit pokání), všichni dopadnete stejně špatně.

Máme za sebou Velikonoce, kdy jsme si připomněli, že usmíření s Bohem je možné. A že je možné jedině skrze Ježíše Krista, Božího syna, který zemřel místo nás a byl vzkříšen tak, jako bude vzkříšen každý, kdo v něho uvěří. Proč vůbec potřebujeme to usmíření s Bohem? Protože jsme od přirozenosti Božími nepřáteli – každý z nás je méně nebo více špatný, zlý, sobecký, nespravedlivý a zaslouží si za to trest. Protože sami sebe posuzujeme pouze lidskými měřítky, nepřipadáme si zase tak špatní, někteří z nás si dokonce připadají jako docela dobří (jak se říká: „mezi slepými jednooký králem"). Ale to je falešná iluze, která před svatým a spravedlivým Bohem nemůže obstát.

Není tedy nejdůležitější to, zda COVID-19 je čínskou biologickou zbraní nebo ne, zda je nebezpečnější než běžná chřipka nebo ne, jestli přijatá opatření jsou adekvátní nebo přehnaná, zda populaci promořovat nebo nepromořovat, jestli se zhroutí světová ekonomika nebo nezhroutí, jestli bude nebo nebude válka. Nejdůležitější je, zda to námi lidmi zatřese natolik, abychom si uvědomili, že pokud se neusmíříme se svatým Bohem, skončíme hodně špatně – s koronavirem i bez koronaviru.

Stanislav Lorenc, duchovní
Křesťanského společenství
K. Šenov

Bez českých písniček? Nikdy!

Harmonikář Otík Vejskal se nabíjí pomocí zpívání českých muzikantů v rozhlase a umělců, kteří hrají také pomocí internetu divadlo. V březnu úspěšně proběhla v galerii v Úštěku Otíkova výstava obrazů. Lidičky myslete také na českou kulturu!

Text písně: **„Ta naše písnička česká"** – autor **Karel Hašler.**

Ta naše písnička česká,
ta je tak hezká, tak hezká.
Tak jako na louce kytička,
vyrostla ta naše písnička.

Až se ta písnička ztratí,
pak už nic nebudem mít.
Jestli nám zahyne,
všechno s ní pomine,
potom už nebudem žít.

Ty naše písničky,
jsou jako perličky,
na šňůrce navlečené.
Kolik je krásy v nich
a je to velký hřích,
že jsou tak utlačené.

Zpívejte lidičky, ty naše písničky,
z Moravy, Slovenska, z Čech.
Ta naše písnička,
je sice prostičká,
ale je nejhezčí z všech.

Ota Vejskal a Hornovi

ZÁPIS K PŘEDŠKOLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ

Zápisy k předškolnímu vzdělávání proběhnou v souladu s právními předpisy. Uskuteční se v termínu dle školského zákona, tedy v období **od 2. května 2020 do 16. května 2020.**

Podle § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je možné žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Přihlášku je tedy možné doručit následujícími způsoby:

1. do datové schránky školy (každá škola má svou datovou schránku),
2. osobní podání v budově ZŠ,
3. vhozením vyplněného formuláře do poštovní schránky školy či zaslání na adresu školy.

Podmínkou přijetí dítěte do MŠ je podle § 50 zákona o ochraně veřejného zdraví je splnění povinnosti podrobit se stanoveným pravidelným očkováním, nebo mít doklad, že je dítě proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Tato povinnost se netýká dítěte, které plní povinné předškolní vzdělávání.

V současné situaci nenavštěvujte osobně praktického lékaře. Pro doložení této povinnosti zákonný zástupce:

1. prohlásí, že je dítě řádně očkované (vzor viz níže), a
2. doloží kopii očkovacího průkazu.

Ředitel školy porovná očkovací průkaz s očkovacím kalendářem - tedy porovná, zda dítě bylo očkováno všemi vakcínami, které v jeho věku má mít. Očkovací kalendář, který plyne z právních předpisů, je k této informaci přiložen, viz odkaz níže.

V případě, že dítě nebylo očkováno podle očkovacího kalendáře, musí zákonný zástupce kontaktovat na dálku praktického lékaře a vyžádat si od něj potvrzení, že je dítě proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci.

Vedle doložení dokladu o očkování nemusí zákonný zástupce pro účely správního řízení o přijetí do mateřské školy dokládat žádné jiné vyjádření nebo potvrzení lékaře.

Vzor textu čestného prohlášení k očkování:

Prohlašuji, že *(jméno a příjmení dítěte)*, nar. *(XX.X. XXXX)*, se podrobil(a) všem stanoveným pravidelným očkováním podle zákona o ochraně veřejného zdraví.

Příloha: kopie očkovacího průkazu
Podpis zákonného zástupce

Otevření školek
V KAMENICKÉM ŠENOVĚ

Od 4. 5. 2020 se znovu otevírají mateřské školy Pískovec, Mistrovická a náměstí Míru. Ve školkách budou nastavena zvýšená hygienická opaření v souvislosti s možným výskytem virového onemocnění COVID-19. Za měsíc duben byly všem dětem odpuštěny provozní poplatky. Pokud dítě nenastoupí ani za celý měsíc květen – budou rovněž odpuštěny provozní poplatky. V opačném případě se provozní poplatek za květen hradí.

UDÁLOST MĚSÍCE

Spolu to zvládneme!

V květnu si připomeneme narození svaté Zdislavy, která svůj život zasvětila péči o nemocné a jejich uzdravování. Byla solidární vůči všem, kteří potřebovali pomoc. A právě solidarita je hnacím motorem všech, kdo v posledních měsících pomáhali, za což jim patří velký dík celé společnosti.

Květnové číslo magazínu *Kraj – příloha Libereckého kraje* mělo být původně věnováno oslavám 800. výročí narození svaté Zdislavy. Rozhodli jsme se ale, že obyvatele kraje seznámíme s mnoha projevy solidarity, které se za poslední měsíce v našem okolí objevily. Stejně jako svatá Zdislava, která nemyslela na sebe, se v uplynulé době zachovaly tisíce občanů Libereckého kraje a pomáhaly tam, kde to bylo nejvíc třeba. Šily roušky, dodávaly je na všechna místa, kde jich byl nedostatek, v kraji vyrostlo i několik rouškovníků, kde si kolemjdoucí mohli roušky zdarma vzít. Dobrovolníci roznášeli obědy, chodili na nákupy či venčit domácí mazlíčky seniorů a za to za všechno jim patří obrovské poděkování. Pozadu nezůstaly ani firmy, organizace či odborně zaměřené školy, které zajišťovaly výrobu dezinfekce, filtrů do roušek, ochranných štítů či respirátorů. Naplnilo se tak heslo posledních měsíců *„Spolu to zvládneme!“*.

Pomáhali všichni, ale největší dík patří těm v první linii. Zdravotníkům, hasičům, policistům, vojákům, pečovatelům, členům krizových štábů a starostům měst a obcí. Zapomenout ale nemůžeme ani na prodavačky a lidi v zásobování, kteří přes každodenní ohrožení v podobě nákazy novým typem koronaviru pracovali pro bezpečí a blaho nás všech. DĚKUJEME!

text: Květa Šírová
foto: ZZS LK

Roušky všem

Vzhledem k akutnímu nedostatku ochranných prostředků vznikla spousta dobrovolnických dílen či domácností, které vyprodukovaly během chvíle stovky roušek pro sebe, své blízké i okolí. Se skvělým nápadem přišla Technická univerzita Liberec, a to vkládat do látkových roušek filtry z nanovláken, které umí zachytit až 90 procent všech částic s průměrem odpovídajícím velikosti virů.

Šití roušek na TUL. Zdroj: FB profil Martina Půty.

Profesoři Lukáš, Beran a Šedlbauer z fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické a fakulty strojní se svými studenty spustili okamžitě výrobu nanofiltrů. Stroj na výrobu nanovlákenné vrstvy roušek sestavili v rekordním čase. Na výrobě nanoroušek se tak začalo pracovat tam, kde výroba nanovláken ve velkém před šestnácti lety začala.

Velkou úlohu zde sehrál také tým studentů vedeným Davidem Svobodou z ekonomické fakulty, který během tří hodin nastavil komunikační kanál v podobě studentské iniciativy #ROUSKYSTULKOU a vyhlásil výzvu pro dobrovolníky i firmy, aby se zapojili do výroby roušek pro

Výzva #ROUSKYVSEM. Zdroj: www.rouskystulkou.org.

všechny. Vyzvali domácnosti i soukromé dílny k šití jednoho typu látkových roušek s kapsou na nanofiltr a poskytli kompletní návod, jak roušky šít, v jakých rozměrech a jak s nimi zacházet. Dále vyzvali firmy,

Balírna nanofiltrů v multimediálním sálu krajského úřadu. Foto: archiv LK.

aby se zapojily do výzvy a začaly vyrábět nanofiltry. Firmám poskytly poradenství a testovaly jejich látky pro výrobu nanofiltrů. Spojili se s Libereckým krajem – hejtmanem Martinem Půtou a Krizovým štábem Libereckého kraje, který dojednal první strojovou výrobu nanofiltrů do látkových roušek s firmami ELMARCO a DRYLOCK.CZ. Během pár dnů se tak na území Libereckého kraje začalo vyrábět 100 tisíc filtrů denně. V budově Krajského úřadu Libereckého kraje vznikla balírna filtrů, které byly následně distribuovány do všech zdravotnických a pečovatelských zařízení v kraji s vyhlídkou toho, že se nanofiltry dostanou i do obcí kraje prostřednictvím obecních úřadů. Liberecký kraj tak podpořil smysl vzniku studentské iniciativy, aby byly roušky s filtrem dostupné všem. Veškeré informace o výzvách a postupu, jak si roušku vyrobit a jak zacházet s nanofiltrem jsou dostupné na www.rouskystulkou.org.

Výroba nanofiltrů ve společnosti DRYLOCK.CZ. Foto: archiv LK.

V době vzniku tohoto vydání magazínu Kraj – příloha Libereckého kraje (1. 4.) byla kapacita výroby nanofiltrů v Libereckém kraji 100 tisíc kusů denně. Studenti se svou iniciativou snaží výrobu nanofiltrů rozšířit a jednají i s firmami mimo Liberecký kraj. Spojili se také s českými celebritami a pokračují ve výzvě pro firmy i obyvatele.

Jak vyrobit a používat roušky s filtrem

Vkládání filtru do roušky. Foto: TUL.

Nasazení roušky. Foto: TUL.

Vkládání filtru do roušky

Papír o velikost A4 přeložte napůl a z jeho kratší strany odstřihněte pruh o šířce cca 1 cm. Do složeného papíru vložte nanofiltr tak, aby na delší straně mírně vystupoval (cca o jeden cm). Celý papír s nanofiltrem vložte do roušky. Přidržte přesahující nanofiltr zvenku přes roušku a papír vytáhněte ven. Filtr je umístěn v roušce a ta je připravena k použití.

Nasazení roušky s filtrem

Připravte roušku uzlem od sebe tak, aby byly švy směrem vzhůru. Takto budou švy orientovány směrem k tváři. Navlékněte roušku přes hlavu tak, abyste měli uzel směrem dolů. Rozdělejte uzel. Pomocí ruky vytvarujte drát tak, aby vám obepnul nos. Stáhněte roušku pomocí tkaniček a vzadu zavažte, dejte pozor na možné vyvléknutí tkaniček z roušky. Dotvarujte oblast kolem nosu, aby rouška přiléhala. Rouška by měla pokrýt celou dolní část obličeje.

Návod na správné sundání roušky s filtrem

Roušku je nutné správně sundávat. Po rozvázání uzlu za hlavou nesmí spadnout na oblečení, aby svou případně kontaminovanou vrchní stranou nespadla na hrudník, tedy na oblečení. Proto nejprve rozvažte tkaničku za hlavou a držet konce v obou rukách (v případě, že se jedná o gumičku nebo pružnou tkaničku stačí jen převléknout přes hlavu a držet v obou rukách). Za stálého držení tkaničky přesuňte prsty až k hornímu okraji roušky a chytněte za rohy v horní části roušky. Zatáhněte za roušku, zvětšíte si tím prostor pro protažení hlavy. Následně protáhněte hlavu a roušku umístěte do igelitového pytlíku nebo rovnou do nádoby na vyváření včetně nanofiltru.

Údržba roušky

Použitou roušku sundejte s držením pouze za tkaničku a celou i s nanofiltrem ji vyvařte cca 15 minut ve vařící vodě. Následně po usušení filtr vyjměte a vyhoďte. Bavlněnou roušku po usušení vyžehlete z obou stran. Rouška je připravena k dalšímu vložení nového nanofiltru a použití.

Roušky je dobré i během dne střídat, nepoužívat stále jednu s jedním filtrem. Po každém sundání je potřeba roušku umístit do uzavíratelného plastového sáčku, pokud se hned nevyváří, až do doby vyváření. POZOR! Tento postup nemusí být vhodný pro všechny typy filtrů. Je potřeba vyzkoušet. Pokud by to nebylo možné vyvařit filtr spolu s použitou rouškou, je nutné filtr před vyvářením vyjmout, umístit do plastového (mikrotenového) sáčku a i s ním vyhodit. Samotná rouška se pak vyváří stejným způsobem a nakonec nejlépe i přežehlí z obou stran.

text a fotografie: #ROUSKYVSEM

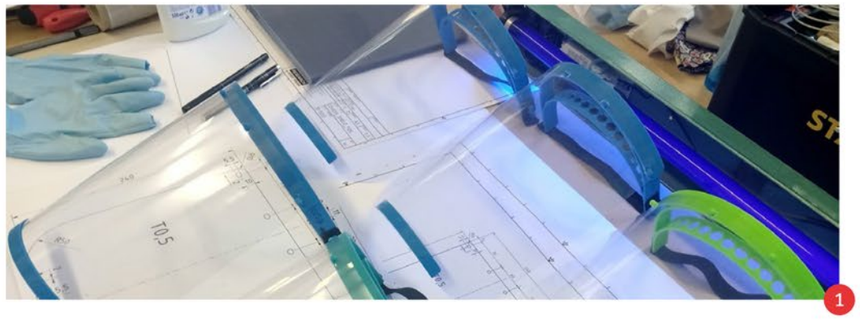

1–5 Ukázky pomoci ve školách.
Foto převzato z FB profilu hejtmana Martina Půty.
6 Podnikatelská ambulance Lipo.ink.

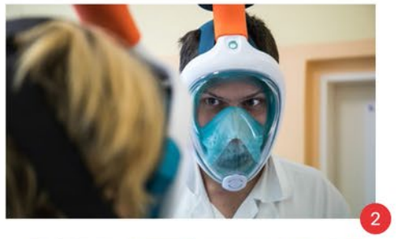

SPOLU V KRAJI

Pomáhají i školy

Do vlny solidarity se zapojily i střední školy v Libereckém kraji a zahájily výrobu veškerého materiálu pro zdravotníky, kterého je všeobecný nedostatek.

Vyšší odborná škola – SUPŠ a VOŠ Jablonec nad Nisou vyrábí zavaděče na šití šňůrek k rouškám a adaptéry do speciálních respiračních masek, které vymysleli vědci Českého vysokého učení technického v Praze.

Střední uměleckoprůmyslová škola v Jablonci nad Nisou vyrábí speciální součástky k potápěčským maskám, které putují ke zdravotnickému personálu.

Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská, Železný Brod vyvinula vlastní ochranné štíty pro zdravotníky. Na jejich výrobu si materiál shání sami a tisknou je na 3D tiskárnách ve spolupráci s „3D tiskem proti Covid-19 – Liberecký kraj“. Tisková data pro výrobu štítů jim poskytla firma Průša 3D a dvě 3D tiskárny jim zapůjčila turnovská šperkárna. Její zaměstnanci i studenti šijí roušky.

Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská, Kamenický Šenov připravuje pro dobrovolníky materiál pro roušky a také vyvíjí ochranné brýle.

V Glassschool – Vyšší odborná škola sklářská a Střední škola, Nový Bor tisknou na 3D tiskárnách respirátory.

Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická a VOŠ Liberec pomáhá kolegům z ČVUT při výrobě adaptérů k ochranným filtrům.

Škola Kateřinky Liberec zásobuje rouškami města i terénní služby, reagovala tak na výzvu českých a moravských módních firem. Dále tiskne respirátory na svých 3D tiskárnách a zajistila dobrovolníky z řad studentů Komunitnímu centru Kontakt pro pomoc zejména starším občanům. Škola také poskytla centru pět pedagogů pro hlídání dětí zdravotníků a členů bezpečnostních složek.

Střední průmyslová škola textilní v Liberci a Střední škola gastronomie a služeb byly pověřeny šitím roušek pro Liberecký kraj. Tvarovací drátky jim dodává Střední škola řemesel a služeb v Jablonci nad Nisou.

Střední školy hospodářské a lesnické ve Frýdlantu pomáhají přímo v organizacích zajišťující péči o seniory, v sociálních zařízeních v kraji vypomáhají také plnoletí žáci oboru sociální činnost Střední zdravotnické školy v Turnově. Ve zdravotnických zařízeních a zařízeních sociálních služeb vypomáhají také dobrovolníci ze Střední zdravotnické školy v Liberci.

Svým dílem pomoci přispívá také Střední průmyslová škola technická v Jablonci nad Nisou, která vyvíjí vlastní ochranné pomůcky. Vytvořila nový prototyp ochranných štítů, který nepotřebuje 3D tisk.

Nanoroušky pro Liberecký kraj ve značném objemu šily také společnosti Sdružení TULIPAN, z.s., a GRISHKO DANCE s.r.o.

Pomoc podnikatelům: Podnikatelská ambulance Lipo.ink probíhá online

Jedná se o hodinovou bezplatnou konzultaci pro kohokoliv, kdo podniká v Libereckém kraji. Stačí si online zarezervovat termín schůzky. Po rezervaci přijde klientovi potvrzení do emailu a odkaz do webové aplikace, kde bude hovor probíhat. Informace o Podnikatelské Ambulanci: lipo.ink/cs/program/ambulance. Rezervace termínu: bit.ly/ambulance_rezervace.

Kraj. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.
Vydává Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2. IČO: 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelských klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedkyní je Květa Šírová. Redakce: media@kraj-lbc.cz, tel: +420 485 226 111.
Číslo 5/2020 vyšlo 4. května 2020, uzávěrka byla 15. dubna 2020.
magazin.kraj-lbc.cz www.facebook.com/krajlk
Liberecký kraj

Korona prázdniny

Protože nám kvůli koronaviru zavřeli školu, musíme být doma. Nejdřív jsem si říkala, že je to super, že nemusíme do školy, ale čím déle jsme doma, tím už mi to tak super nepřipadá. Učitelé nám posílají úkoly, které musíme udělat. Ze začátku mi připadalo, že je toho hodně, ale teď už mám systém a vše je v pohodě. Je to taky tím, že jsem na druhém stupni, děti na prvním stupni toho mají mnohem víc, ty musí procvičovat učivo každý den. Když je hezky, tak u nás v ulici hraju tenis, většinou tak dvě hodiny. Pak se vrhnu na úkoly, asi tak hodinu, záleží to podle toho, kolik toho je, většinou si to rozdělím. Když mě úkoly přestanou bavit, jdu zase ven (chodím běhat, jezdím na kole, na kolečkových lyžích). Pak se zase vrátím k vypracovávání úkolů. Každý večer posiluju – udělám si kruhový trénink. Naštěstí je hezké počasí. Na druhou stranu se už ale do školy těším. Chybí mi spolužáci a vlastně i učitelé. Těším se na tu legraci, co spolu zažíváme. I když na sebe ve škole nadáváme, tak mi chybí.

žákyně 8. třídy

ZAVŘENÍ ŠKOL

Když jsme se o jarních prázdninách dozvěděli, že Vláda ČR vyhlásila mimořádný stav a zavřela školy, měli jsme velikou radost. Dnes už jsme doma čtvrtý týden. Postupně, ale zjišťujeme, že to není až taková zábava. Je vyhlášena karanténa a s tím jsou spojena i různá omezení. Nemůžeme se venku volně pohybovat. Musíme mít roušky. Nejvíce ze všeho mi chybí právě škola. Samozřejmě mi nejvíce chybí spolužáci. Každý den se učíme, ale někdy je to boj. Učení ve škole je úplně jiné. Hlavně je toho méně, a když něčemu nerozumíme, tak nám to učitelé vysvětlí. Nemusíme sice ráno vstávat, můžeme spát až do devíti, ale už mi chybí ta legrace, kterou ve škole máme. Největší strach mám z toho, že když se vrátíme do školy, budeme psát samé písemky, nebude čas na pořádné vysvětlení látky. Protože jsem v osmičce, tak je to pro mě teď důležité, příští rok se budu hlásit na střední školu a mám strach, že nebudu všechno umět. Věřím tomu, že to všechno zvládneme. Učitelé nám určitě pomůžou.

žákyně 8. třídy

Nucené prázdniny

Na první pohled se mi zdálo dobrý, že je škola zavřená, ale je to naopak. Ve škole to bylo lepší, na učivo jste se mohli doptat učitele, když jste ho nepochopili nebo nevěděli. Doma musím pracovat samostatně a taky se mi zdá, že je toho učení víc než ve škole. Taky se doma hůř soustředím, protože mě rozptyluje více věcí, takže mi jde práce pomalu. Kdybych mohl, tak bych otevřel hranice, protože je ten virus stejně všude. Otevřel bych kina, restaurace atd.., a když se někde potvrdí nákaza koronavirem, tak bych uzavřel pouze to město nebo obec. Byl bych rád, kdybychom mohli opět všichni chodit po ulici bez roušek a vyrazit svobodně do sousedních států na výlet.

Noel Traup 7. C

Big beatová skupina
V KAMENICKÉM ŠENOVĚ

Musíme se vrátit mezi 60. - 70. léta minulého století. Většina z nás mladých, v tehdejší době, měla za sebou již manželství a pracovala v některých závodech Kamenického Šenova. Byli jsme ovlivněni hudbou The Beatles, Radia Luxembourg, které hrálo západní tvorbu, a písničkami z divadla Semafor Praha. V Šenově bylo mnoho dobrých muzikantů, z nichž převážná část byla zaměřena na dechovou hudbu. Bylo málo hráčů na strunné nástroje, zejména na kytary.

Díky mým rodičům, kteří mě neustále někam přihlašovali, jsem absolvoval společně se základní školou osm let hudební školy v Liberci. Moje přání se učit hrát na klavír, na který doma nebyly peníze, nebylo vyslyšeno, a tak jsem se stal žákem na housle, které byly doma na půdě. Mým učitelem v hudební škole byl houslista Šaldova divadla v Liberci profesor Vilímek. Hudební nauku vyučovala přísná profesorka Heda Čechurová. U této profesorky byla ještě jedna zajímavost. S tátou jsme šli na představení cirkusu Humberto v Liberci a na plakátech byla vyobrazena profesorka z hudebky jako krotitelka tygrů. Při návštěvě cirkusu jsem skutečně poznal moji profesorku. V denním tisku bylo v několika denících tehdy napsáno, jaká je krásná symbióza, spojení hudby se zvířaty, což se stalo v případě mé učitelky Hedy Čechurové.

Hraní na housle skončilo u mne jedním vystoupením na veřejnosti, které rozesmálo všechny přítomné. Při mé výšce nad 190 cm a malých houslí jsem působil jako klaun. Začal jsem se učit na jiné strunné nástroje, na kytaru, velkou basu a postupně na elektrofonickou kytaru a basu. Ovládal jsem hlavně hudební

ENGLIŠ ŠPUK
DEUTŠMAN ŠPR
ON PARLENT
FRANCAIS
ET BELGIQUE
SE HABLANT
SPANIEL
TROCHA ČESKY

teorii a hraní se zdokonalovalo stálým cvičením.

V Kamenickém Šenově jsem se seznámil s rodinou Františka Svitáka, který již velmi dobře hrál na kytaru. Společně jsme se snažili dát dohromady kytarovou skupinu. Postupně jsme hledali vhodné muzikanty, které jsme i několikráte měnili, až se nám podařilo vytvořit docela slušnou beatovou skupinu s názvem Stars. Zřizovatelem se stal SSM n. p. Lustry, který nás vybavil novou elektronikou a jednotným oblečením. Zúčastnili jsme se povinných hudebních přehrávek a já se stal díky hudebnímu vzdělání vedoucím skupiny. Tím nám vznikla možnost účtovat za vystoupení hotové finance.

Muzikanské složení hráčů bylo po posledním uspořádání zcela beatové: 2 kytary, basová kytara a bicí nástroje. Hráli jsme zejména pro n. p. Lustry a dle přání i pro ostatní závody v Kamenickém Šenově, v sálech sokolovny a nového kulturního klubu. Pro městský úřad jsme také např. učinkovali při otevření Janurova parku.

Napadlo nás také uskutečnit velké hudební a estrádní vystoupení v místním kinu, před jeho plánovanou rekonstrukcí. Sestavili jsme ze Šenováků a studentů sklářské školy estrádní soubor, který se učil hrát převzaté nebo vlastní scénky. Zkoušky jednotlivých vystoupení byly pořádány v soukromých bytech. Celková generální zkouška proběhla již na jevišti kina, které mělo v té době kapacitu cca 600 míst. Pořad jsme nazvali Šenováci Šenovákům a byl koncipován provázaností hudby a scének. Všichni účinkující dostali za úkol předprodej vstupenek, se kterými obcházeli jednotlivé domy v Šenově. Pro takové množství lidí se zajistila pořadatelská služba z místních kulturistů. Podařilo se nám vyprodat celé kino a naše vystoupení mělo veliký úspěch.

Ještě po několika vystoupeních se beatová kapela začala rozcházet. Pro taneční zábavy mi nevyhovoval tento druh hudby a František Sviták chtěl pokračovat. Začal budovat novou, dále velmi úspěšnou hudební skupinu Sour Grapes (Kyselé hrozny). Já jsem založil kavárenskou muziku v 5 lidech, se kterou jsme hráli 1 rok ve vinárně hotelu Společenský dům, a tím jsem chtěl s hudbou skončit. Přišla mě přesvědčit skupina muzikantů, abych pomohl založit ještě taneční orchestr. Na žádost Okresního kulturního střediska jsem absolvoval s několika kapelníky kapelnické zkoušky a začal vést nový soubor, který jsme nazvali Jitřenka. Obsazení souboru bylo: 4 dechy, 4 x rytmika, zpěvák a zpěvačka. Zřizovatelem souboru byl Crystalex závod Palda. S tímto tanečním orchestrem jsme odehráli několik plesů, MDŽ a ostatních zábav. Z posledního MDŽ mě odvezli do nemocnice a tím skončila činnost kapely. Nikdo z muzikantů nechtěl dělat kapelníka. Já jsem ještě občas vypomáhal v jiných kapelách, pokud jim chyběl basák. Zůstaly mně na hraní krásné vzpomínky.

Václav Prousek

PODÍL ŠENOVÁKŮ n. p. Lustry NA REKONSTRUKCI NÁRODNÍHO DIVADLA v Praze

V počátcích 90. let minulého století byla po 100 letech zahájena rozsáhlá rekonstrukce Národního divadla v Praze. Lustry n. p. byly již v předstihu informovány, že dostanou významnou zakázku na osvětlení divadla. Vedení podniku jmenovalo tým 14 pracovníků, kteří měli po jednáních s architekty a vedením stavby vyjasnit veškeré podklady pro výrobní proces.

Jednoho dne přijeli do podniku zástupci 2 ministerstev (průmyslu a stavebnictví) projednat termíny etap výroby a montáží. Byl jsem jako vedoucí výroby v klidu, poněvadž ředitel měl 2 roky jmenovaný tým pracovníků, který měl jistě zakázku pro divadlo připravenou. Jaké však bylo mé překvapení, když mě ředitel nechal hledat po fabrice, abych se zúčastnil jednání s těmi ministerstvy. Byl jsem na tomto zasedání ředitelem donucen rozhodnout termíny výroby a montáže pro divadlo, i když mi vůbec nebylo jasné, co a jaký rozsah máme vyrábět. Po jednání byl celý přípravný tým pozván do výstavy, aby sdělil celý rozsah zakázky pro divadlo. Nikdo z pracovníků týmu však nebyl schopen souvisle vysvětlit, co vlastně máme vyrábět. Byl jsem tak rozčílen, že jsem je vyhodil z výstavy a sdělil úroveň tohoto týmu řediteli, který mě však požádal, abych vyvolal jednání v Praze s vedením stavby a celou zakázku objasnil.

Nezbývalo mi nic jiného, než vyvolat jednání v Praze s vedením stavby a přizvat také architekty interiéru a památkáře. Tím jsem se nechtěně stal garantem zakázky pro Národní divadlo. Převážná část dodávky se týkala věrných kopií historických svítidel, návrhů a výroby ozdobných mřížek pro vzduchotechniku a dveřních a okenních kování. Hlavní lustr divadla a malou část některých historických svítidel provádělo Ústředí uměleckých řemesel Praha pouze jako repasi.

Téměř 3 roky byla postupně zajišťována výroba, kterou předcházela konstrukční a technologická příprava. Požadavky památkářů byly velmi přísné. Vyžadovali přesné kopie předaných historických svítidel, každý typ podléhal jejich schválení. Zvláště náročná byla povrchová úprava kovových dílů, která byla požadována stejná, jako před sto lety. Díky chemikům z Lustrů se ji podařilo s úspěchem zajistit. Celkem bylo vyrobeno 23 typů nových historických svítidel, v celkovém počtu 2 234 kusů, stylových mřížek 336 kusů, dveřního a okenního kování 11 008 kusů.

Postupné dodávky byly dodávány do skladu na okraji Prahy. Vedení stavby mělo obdivuhodnou organizaci. V přízemí a suterénu ještě bagry prováděly zemní práce a ve vrchní části divadla již restaurátoři na stropě opravovali malby Mikoláše Alše. Pracovníci jednotlivých podniků museli mít rozdílnou barvu montérek, vedení stavby provádělo kontrolu v blízkých restauracích, a pokud tam byl někdo spatřen v pracovní době, byl ze stavby vyhozen a nahrazen jiným pracovníkem. Jednotlivé práce na stavbě precizně na sebe navazovaly, dle předem připravených síťových grafů. Na mnoha jednáních v Praze jsem se seznámil s pracovníky různých oborů, ale hlavní spolupracovníci byli z vedení stavby a architekti interiéru divadla.

Po dokončení stavebních prací, interiérového vybavení a částečném úklidu začaly montážní práce pro vybrané pracovníky z Lustrů. Byla prováděna instalace veškerých svítidel a ozdobných prvků. Vzhledem ke značnému rozsahu jednotlivých prací bylo na montáž posláno postupně několik skupin montérů. Po montáži historických svítidel ukončil podnik Lustry úspěšně zakázku pro Národní divadlo v Praze. Nikdo tomu příliš nevěřil, ale konečný termín rekonstrukce divadla byl dodržen.

Dále následovalo odměňování vybraných pracovníků jednotlivých firem, kteří se významně podíleli na rekonstrukci divadla. Za Lustry bylo vybráno 5 pracovníků a mne v rámci tohoto počtu navrhlo vedení stavby. V určený den jsme odjeli do Prahy pro vyznamenání a finanční odměnu. Na podium divadla byli vždy vyzváni pracovníci jednoho podniku a 3 významní představitelé Prahy a divadla předávali vyznamenání. Jak jsme sledovali, jeden předal diplom (nejlepší pracovník ministerstva průmyslu), druhý medaili a třetí obálku s finanční odměnou. Najednou se ozvalo: Lustry Kamenický Šenov a nás pět nastoupilo na jeviště divadla. Opět stejná situace, jeden představitel předal diplom a druhý medaili a třetí nám, k našemu velkému překvapení, pouze podal ruku. Jaké bylo naše rozčarování, že jsme nedostali jako jediný podnik žádné peníze, pro které jsme do Prahy hlavně jeli. Připadal jsem si jako Vlasta Burián ve filmu Anton Špelec ostrostřelec, jak se na něj nedostala medaile. Byla to chyba pracovníků ROH Lustrů, kteří neposlali do divadla peníze. Dostali jsme je bez omluvy asi za ½ roku.

Divadlo se slavnostně otevřelo a prvním představením byla Smetanova Libuše, shodně jako před 100 lety. Podařilo se mi na toto první představení dostat 45 vstupenek pro celý autobus. Ovšem rozdělení vstupenek mezi zaměstnance Lustrů bylo velikým hororem. Tak veliký zájem jsem nečekal. Pracovníci Lustrů, včetně vedení, kteří neměli na zakázce pro divadlo žádnou zásluhu, požadovali maximum vstupenek i pro své rodiny. Snažil jsem se rozdělit lístky spravedlivě mezi zaměstnance, kteří se na zakázce nejvíce podíleli. Jel jsem také autobusem s nimi do Prahy a odmítl jít na první představení. Vyjednal jsem si schůzku, na které jsme řešili úpravu osvětlení Stavovského divadla, ve vinárně poblíž divadla s vedoucím produkce z Barrandova. Po otevření Národního divadla bylo rozhodnuto propůjčit Stavovské divadlo panu Formanovi z USA pro natáčení filmu Amadeus. Moje neúčast na prvním představení divadla byla kritizována vedením stavby, které mi okamžitě zajistilo do lože 4 vstupenky na druhé představení. Požádal jsem spolupracovníka z práce o odvoz autem a jel jsem s mými dětmi na představení Lucerna. Tím již vzpomínky na tříletou práci na divadle by mohly být ukončeny.

Ovšem za několik dnů se mi ozval telefonem šéf opery Národního divadla, pan Zdeněk Košler. Požádal mě, zda bych mu nezajistil jako vzpomínku na divadlo, do jeho soukromého domu, několik kusů dveřního kování shodného s divadlem. Kování bylo ve výrobě zajištěno a pan Košler přijel si osobně zboží vyzvednout a zaplatit. Udělal jsem mu zajištěním jeho požadavku velikou radost a chtěl se mi nějak revanšovat. Vážil jsem si jej jako velmi významného muzikanta a jakékoliv odměny jsem odmítl. Nemohl to pochopit a řekl, že nepoznal takového člověka, který od něho nic nechtěl. Nedalo mu to, a kontaktoval pracovníky z vedení stavby, kteří mě znali, a chtěl se po nich dozvědět, jestli nemá Prousek nějaké problémy. Sdělili mu, že mám manželku po amputaci nohy. Za několik dnů mi zavolal, ať si přijedu k němu domů vyzvednout nový invalidní elektrický vozík pro manželku. Bylo mi to velmi trapné, nakoupil jsem broušené sklo a jel do Prahy za panem Košlerem. Zajistil si pro mne celý den volno, aby se mi mohl věnovat, a přijal mě ve svém soukromém domě. Byl to překrásný den u Košlerů. Vyprávěl mi o svých vystoupeních zejména v zahraničí, poněvadž pro naši republiku nebyl komunista. Dělal také asistenta významnému americkému dirigentovi Leonardu Bernsteinovi. Jeho manželka byla bývalá baletka Národního divadla v Praze a bohužel nemohli mít děti. Domů jsem přijel s vozíkem pro manželku, která z něj měla velikou radost. Na vše kolem Národního divadla mám dodnes krásné vzpomínky.

Václav Prousek

Lidová pranostika na celý rok

Měsíc květen je znám ledovými muži. V těchto dnech dostavují se pravidelně obávaná poklesnutí v teplotě vzduchu, jež v mnohých letech způsobuje v polích i sadech veliké škody mrazy, jinovatkami i sněhem. U nás dostavují se tyto dny pravidelně dne 11., 12., a 13. května každého roku v den Pankráce, Serváce a Bonifáce.

Průpovědi v jednotlivých měsících – KVĚTEN

Květen studený a větrný, o žních stodoly se naplní. Když na sv. Máří Magdalenu prší, vzrostou mandele. Májový dešťíček, dej nám ho Pánbíček, aby se vydařil na poli chlebíček. Když máj vláhy nedá, červen se předá. Chladný máj, bude-li rositi, mnoho sena budeš kositi. Když se ozve v máji hrom, chyť kámen nebo strom. (Třes s ním, abys byl silný).

Drahomíra Liptáková
z archívu pana Karla Hrůzka

Přejeme krásné *jarní dny*.

Společnost Preciosa Lighting a celý tým vám všem přeje hodně zdraví a co nejlepší zvládnutí dnešní složité situace.

Chceme Vás ujistit, že zdraví našich zaměstnanců je pro nás na prvním místě, proto dbáme na všechna doporučená opatření v souvislosti s nákazou COVID-19.

V dubnu jsme výrazně omezili a na určitou dobu i zastavili provoz v areálu v Kamenickém Šenově.

Květen je pro nás již opět ve znamení návratu k práci. Rozjíždí se provoz na všech odděleních, začínáme opět intenzivně oslovovat zákazníky a pracujeme na získávání nových zakázek.

Děkujeme všem našim zaměstnancům a jejich rodinám za podporu a pochopení, našim obchodním partnerům za důvěru a trpělivost.

Společně to zvládneme a po překonání tohoto období budeme silnější pro výzvy, které jsou před námi.

Zvlášť nyní považujeme za důležité obklopovat se krásou, úspěchy a radostí z nich. Proto jsme rádi, že můžeme k tomuto přispět i my a představit vám dva z našich posledních dokončených projektů, a sice zaoceánskou loď Regent Seven Seas Splendor a soukromou rezidenci v Šanghaji.

Děkujeme za podporu
Tým Preciosa Lighting

PRECIOSA

Střípky z jarního toulání

OČIMA BC. JANY HRŮZKOVÉ

Autor fotografií – Bc. Jana Hrůzková

A CO SE NYNÍ V KNIHOVNĚ DĚJE?

Stěhování knížek

Je dohotoven sklad pro starší knihy našeho fondu. Starší knihy naučné i beletrie budou přemístěny do příručního skladu mimo výpůjční prostory knihovny. Každý tento titul je v katalogu označen dodatkem – sklad. Čtenář se nemusí bát, pokud hledaný titul nyní na knižních policích naší knihovny nenajde. Bude donesen ze skladu. V knihovně se tímto uvolní místa v přihrádkách s knihami a výběr knih se stane přehlednějším.

MAROKO A MAURETÁNIE

O tuto zajímavou besedu určitě nepřijdeme, jednání s cestovatelem na jiný termín probíhá.

Šenovské listy, evidenční číslo MK E12267, periodický tisk uzemního samosprávného celku.

Redakce:
Drahomíra Liptáková
Ing. Klára Machová
Kateřina Ramešová

Grafická úprava a tisk:
Růžolící chrochtík, s. r. o.

Další číslo Šenovských listů vyjde 1. 6. 2020, uzávěrka je 15. 5. 2020

Šenovské listy v elektronické podobě na internetu vždy koncem měsíce na **www.kamenicky-senov.cz**

Ceny inzerce
1 strana 800 Kč + 21% DPH
1/2 strany 400 Kč + 21% DPH
1/4 strany 250 Kč + 21% DPH

Distribuční místa Šenovských listů:
Pekárna – náměstí T. G. M. / Trafika - náměstí
Potraviny U Panoušků - Lidická ulice
Zelená hospůdka / Samoobsluha Prácheň
Městská knihovna - ulice Nová
Pokladna Městského úřadu Kamenický Šenov
Prodejna Pískovec /Potraviny Smetanova